

Єрусалимська вечеря

Лорі Фуллер Соса
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

То був переддень Великодня. Це означало, що сьогодні ввечері Гідеон і його сім'я матимуть єрусалимську вечерю! Щороку Гідеон з нетерпінням чекав цієї традиції. Він хотів, щоб вони робили це багато разів на рік. Але мама сказала, що їм треба чекати до Великодня, щоб зробити цю подію особливою.

Гідеон і Амелія розстелили ковдру на підлозі, щоб усі на ній сиділи. Потім Гідеон пішов допомагати мамі й татові з приготуванням їжі. Він любив готувати їжу. Підготовка страв була улюбленим завданням Гідеона.

Вся їжа була такою, яку вірогідно міг їсти Ісус, коли був на землі. Звичайно ж, вони не знали напевно. Але було приємно думати про те, що Ісус їв таку саму їжу зі Своїми учнями в Єрусалимі. Ось чому сім'я Гідеона назвала це єрусалимською вечерею.

Гідеон приніс кошик з коржиками і миску з сушеними фініками. Він поставив їх на ковдру. Ще був мед, який можна було намащувати на коржики. Амелія принесла банку з оливками і тарілку сухих абрикосів і мигдалю. Потім поставили козячий сир і нарізані огірки. І тарілку з рибою та стаканчики з водою. Діти дуже обережно несли напої, щоб їх не розлити.

Усі сіли колом на ковдрі. Мама помолилася перед їдою.

Щороку Гідеон з нетерпінням чекав цієї традиції.

ІЛЮСТРАЦІЯ ТАНІ РЕКС

“Дякую Тобі, що в цей час, у Великдень, ми можемо згадувати Ісуса”, — молилася вона.

Після молитви діти передавали одне одному тарілки з їжею. Вони взяли собі трохи абрикосів і огірків. Гідеон пильнував немовля, щоб воно не перекинуло оливки. Усі їли руками. Вони розмовляли і сміялися.

Гідеон намазав собі на хліб трохи козячого сиру. І додав меду. Це було дуже смачно!

“Яка ваша улюблена історія про Ісуса?” — запитав тато дітей.

“Мені подобається історія про те, як Ісус ішов по воді!” — сказав Салліван.

Гідеон вказав на тарілку з рибою. “А мені подобається, коли Він усіх нагодував. Він нагодував тисячі людей лише кількома хлібинами і рибинами. Це моя улюблена історія”.

“Мені також подобаються ті історії, — сказала мама. — Ісус уможливіє те, чого ми ніколи не могли б зробити самотужки”.

“Ми також бачили багато чудес у нашому житті”, — сказав тато.

“Так, ми знаходили нових друзів щоразу, коли переїжджали”, — сказав Гідеон.

“Точно! — сказала мама. — Ми можемо бачити чудеса і благословення навколо нас”.

Коли вечеря закінчилася, всі вони були ситі й щасливі. Гідеон допоміг віднести посуд до мийки. Наступного року в них знову буде єрусалимська вечеря. Але йому не потрібно було чекати так довго, щоб думати про Ісуса.

Він міг робити це кожного дня! ●

Що б ви принесли на єрусалимську вечерю? Напишіть або намалюйте малюнок!